

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

חג שבועות

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

הכנה לקבלת התורה

אם רצוננו לדעת כיצד להתכונן לחג שבועות כדי שנזכה לקבל בו את התורה, עלינו ללמוד זאת מצורת ההכנה שעשו אבותינו בבואם להר סיני: בבוא עם ישראל להר סיני בראש חודש סיון נאמר: "ויסעו מרפידיים, ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר, ויחן שם ישראל נגד ההר" (שמות יט, ב).

רבנו האור החיים מבאר, שכוונת התורה לרמוז לנו על שלושה דברים שהם עיקרי ההכנה לקבלת התורה, ובזכותם נתרצה ה' להנחיל לעם ישראל את תורתו הקדושה: הדבר הראשון: "התגברות והתעצמות בעסק התורה. כי העצלות הוא עשב המפסיד השגתה. ולזה תמצא כי כל מקום שיזכרנה ה' לתורה ידקדקו לומר לשון חוזק ואומץ, עד גדר שְׁיָמִית עצמו עליה... כי לא תושג ההשגה אלא בהתעצמות גדול. וכנגד זה אמר הכתוב: 'ויסעו מרפידיים'... נתכוין לומר שנסעו מבחינת רפיון ידים". הדבר השני: "השפלות והענוה. כי אין דברי תורה מתקיימין אלא במי שמשפיל ומשים עצמו כמדבר. וכנגד זה אמר: 'ויחנו במדבר', פירוש, לשון שפלות וענוה, כמדבר שהכל דורכים עליו". והדבר השלישי: "בחינת יעוד חכמים בהתחברות בלב שלם ותמים, לא שיהיו כל אחד לבדו, שעליהם אמר הכתוב: 'חרב אל הבדדים', אלא יתועדו יחד ויחדדו זה לזה, ויסבירו פנים זה לזה. וכנגד זה אמר: 'ויחן שם ישראל' - לשון יחיד, שנעשו כולן יחד כאיש אחד, והן עתה הם ראויים לקבלת התורה".

עלינו לדעת שנשמתו של כל יהודי ויהודי מושרשת באחת מאותיותיה של התורה הקדושה, כי כל נשמות ישראל נכללות בשישים ריבוא (שש מאות אלף) שורשי נשמות כלליים, ובתורה הקדושה ישנן שישים ריבוא אותיות, וכל שורש משורשי הנשמות מחובר ויונק את חיותו מאחת מאותיות התורה, וכנרמז בשם "ישראל" שהוא ראשי תיבות "יש שישים ריבוא אותיות לתורה", וממילא רק כשאדם אוהב כל אחד מישראל, ורוחף שלום, אהבה ואחדות עם כל אחד מישראל - רק אז יוכל לזכות שהתורה שהוא לומד תהיה שלימה בכל אותיותיה, ותאיר לפניו כנתינתה מסיני.

ולכן כל תורה שמעורב בה שנאת חינום או כוונה כלשהי לפגוע בכבודו של יהודי או להזיק לו וכל כיו"ב, כשהיא תגיע לשמים, אם בכלל תגיע - הקב"ה יצוה להשליך אותה מעל פניו, לסקול אותה באבנים ולשרוף אותה. תורה זו דומה לתורתם של דואג ואחיתופל, אשר כל כוונתם בלימוד היתה להציק לדוד המלך, ומשום כך לא היה בתורתם שום כח להגן עליהם, ולבסוף אף את חלקם בעולם הבא איבדו. על כן בעומדנו לפני חג שבועות עלינו לערוך עם עצמנו חשבון נפש נוקב, ולסלק מליבנו את כל מחשבות האוון והשנאה כלפי הזולת, אם חלילה ישנן, ולהרבות אהבה ואחוה ושלוה ורעות עם כל אחד ואחד מישראל, ובזכות זה יזכנו ה' לקבל הארה גדולה ביום זה.

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

ומקרבם לתורה

מלשון התנא "מקרבן לתורה" לומד הרבי מליובאוויטש שצריך לקרב את היהודי לתורה ולא את התורה ליהודי. כלומר צריך להגביה את היהודי לדרגת התורה ולא להשפיל את התורה לשפלותו של אותו יהודי, ורק אז זהו קירוב אמיתי. והיינו כי לפעמים יש אדם שרוצה לקרב מישהו, מה הוא עושה? הולך אליו לבית, יושב איתו ועם אשתו ועם בניו, מפיט איתם, מפטפט איתם, אוכל איתם, ועושה דברים פחותים ושפלים כדי למצוא חן בעיניהם, בחושבו שכך יוכל לקרבם. אך באמת טעות גדולה בידו, כי בכדי שהאור של התורה אכן יחדור לעומק ליבו של אותו אדם ויפעל בו פעולה טובה - עליך להוציא אותו מהארבע אמות שלו, לעקור אותו מהבית ולהביא אותו לבית המדרש לשמוע שיעור וללמוד, וביחד עם קדושת המקום תישרה עליו קדושה גדולה. אם אתה רוצה שאנשים ילמדו תורה, תוציא אותם מהסלון, תוציא אותם מהנס קפה וכו', תושיב אותו לידך ותלמד אותו תורה קדושה ונקייה. כשאתה יוצא מהבית גם כשיש ברך, רוח, גשמים, או כשיש חום אדיר וכו' ואתה הולך לבית המדרש, בזה ניכר שאתה אוהב את ה'! אתה מוכן למסור את נשמתך לכבודו, כמו שכתוב "אדם כי ימות באוהל" (במדבר י"ט) ולמדו מכאן חז"ל (ברכות ס"ג ע"ב) שאין דברי תורה מתקיימים אלא במי שממית עצמו עליה.

זמני השבת

צאת השבת:		הדלקת נרות החג:	
21:05	ר"ת 20:09	19:17	ירושלים
21:02	ר"ת 20:08	19:16	תל אביב
21:06	ר"ת 20:11	19:19	חיפה
21:02	ר"ת 20:08	19:16	באר שבע

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

לא תקום מתוך שינה

כשהייתי ילד בגיל של כיתה ז' בערך הייתי קם כמעט כל לילה מתוך שינה, מדבר מסתובב והולך לי בבית ולא שם לב כלל למה שאני עושה.

באותה שנה נרשמתי לשיבת 'אוהל משה' במושב זמרת במסגרת פנימייה.

בלילה הראשון לשהותי בישיבה אימי ואחיי הגיעו לשיבה החדשה שאני לומד בה ובקשו ממני לחזור איתם לישון בבית רק בלילה בשל החשש שאקום באמצע הלילה וחלילה אפגע בדרך כזו או אחרת (מבנה הפנימייה התנשא לגובה של 4-5 קומות)

במשך זמן מה אימי ואחיי ניסו לשכנע אותי לחזור הביתה אך ללא הצלחה, לא הסכמתי לחזור איתם, עד שלבסוף לא נותרה לי שום ברירה וחזרתי איתם הביתה לנתיבות.

למחרת בבוקר אב הבית של הפנימייה שהיה מחסידיו של מורינו הרב יורם ששמע מה הסיבה שבגינה חזרתי לבית לשינת הלילה, לקח אותי אתו לכנס שהתקיים באולמי אפרת ושם בין הבאים היה נוכח גם מורינו ורבינו הקדוש.

אב הבית לקח אותי אל מאחורי בימת הכבוד ושם פגשתי לראשונה בחיי את מורינו הרב, אב הבית סיפר לרב על מה שקורה לי וביקש את ברכתו.

הרב שם יד או שניים על ראשי ואמר שבעזרת השם לא אקום יותר כלל מתוך שינה...

ואכן כך היה!

למחרת כבר התייצבתי בפנימייה של הישיבה ללא חשש ופחד כלל ואיש יותר לא בא לשכנע אותי לחזור הביתה ואף אחד יותר לא חשש...

כי הרב בירך...

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

דיני ומנהגי חג השבועות

א. יש נוהגים לאכול סעודה אחת מסעודת החג, סעודה חלבית, ואלה שנוהגים כך בדרך כלל רגילים שהסעודה של ערבית תהיה חלבית. כי על פי ההלכה צריכים לאכול לפחות בסעודה אחת בשר. והמנהג המקורי לאכול בשר גם בסעודה ראשונה וגם בסעודה שנייה. ומאכלי חלב היו אוכלים רק בבוקר כשהיו חוזרים מתפילת שחרית אחרי הלימוד של ליל שבועות. וזה המנהג הטוב ביותר. ועל כל פנים כל המנהגים בזה הם טובים.

ב. נהגו הנשים ברוב המקומות לברך ברכת שהחיינו בהדלקת נרות של יום טוב, ותחילה מברכות ברכת להדליק נר של יום טוב, ולאחר מכן ברכת שהחיינו. ויש נהגו שהנשים לא מברכות שהחיינו בזמן הדלקת נרות, אלא הן שומעות ברכת שהחיינו בזמן הקידוש מבעליהן או מאביהן.

ג. מצוה גדולה לכל איש לטבול במקווה בערב חג השבועות, כי אמרו בגמרא הקדושה חייב אדם לטהר את עצמו ברגל, וכל שכן בחג השבועות שבו טבלו כל עם ישראל בציווי השם יתברך כדי להיטהר, כמו שכתוב "לך אל העם וקידשתם". ובזוהר הקדוש פרשת אמור משמע, שטוב ונכון לטבול קודם עלות השחר לאחר שלמדו כל הלילה. וכתב הש"ה הקדוש שכן הוא המנהג בארץ ישראל.

ד. מקומות שמחלקים לציבור מיני בשמים בחג השבועות בזמן התפילה, צריכים לחלק או קודם ברוך שאמר, או לאחר תפילת העמידה, אך לא יחלקו בין ברוך שאמר לעמידה, כי אסור להפסיק בדיבור בין ברוך שאמר לעמידה, ולכתחילה גם לא לברכת הנהנין. אם יריחו בלי ברכה, כדי שלא לעשות הפסק, זה אסור, משום שאמרו חכמינו הקדושים כל הנהנה מן העולם הזה בלי ברכה, כאילו מעל חס ושלום. ולכן יחלקו את הבשמים בזמן שיכולים לברך עליהם, דהיינו קודם ברוך שאמר, או כאמור לאחר תפילת העמידה.

גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מגדולי החסידות

הנח את ה"רבנות"

כשבא רבי שמעון מירוסלב לרבי משה לייב מסאסוב נכנס עימו לחדרו ואמר: שלום עליכם רבי ומורי.

החזיר לו רבי משה לייב: הנח את ה"רבי" ובוא עימי. יצא רבי משה לייב, ורבי שמעון בעקבותיו. שרכו רגליהם והלכו לקצה העיר, ושם ליד ערמה גדולה של תבן, סידר רבי משה לייב חבילה גדולה של קש, חציה העמיס על שכמו וחציה העמיס על שכמו של רבי שמעון, חזרו לביתו של רבי משה לייב ושם מילאו שקים בתבן ושוב העמיסו את ה"מזרן" לביתה של יולדת עניה, רבי משה לייב נכנס לחדרה, סידר מיטה מוצעת ליולדת, ויצא מהחדר בפנים שוחקות.

וכעת פנה למלווהו ואמר לו "שלום עליכם רבי שמעון..."

ענקי הרוח

מעשיית על גדולי החכמי ישראל

ר' אברהם מרדכי אלטר (האמרי אמת) - ו' סיוון

אל ביתו של הרא"ם מגור נכנס עני ובכה לפני הרבי שגנבו לו את התפילין ואין לו כסף לתפילין חדשות. הורה הרא"ם לעני להמתין, יצא אל החדר השני ושב לאחר דקה ועמו תפילין. הוא הגישן לעני ואמר: "קח את התפילין הללו במתנה, ודע כי תפילין אלה היו שייכים לאבי ה'שפת אמת', והתפילין הללו כתבן הצדיק רבי משה מפשוורסק" העני פחד להניחן מחשש שמא לא יוכל לעמוד בקדושת התפילין. רא"ם השיב: "כדאי לך לקחת אותן אל אחי הצדיק ר' משה בצלאל אשר יתן לך בעבורם סכום גדול מאוד". בלי להסס נטל העני את התפילין מידי הרבי והודה לו, ומיהר אל ביתו של רבי משה בצלאל, ושם באמת קיבל סכום גדול מאוד כמו שהבטיח לו הרבי. עבר זמן ושני האחים הצדיקים נפגשו, שאל רבי משה בצלאל את אחיו: "מדוע נתת לו לאותו עני את התפילין הקדושות והיקרות האלה? הרי יכלת לתת לו כסף או חפץ יקר ערך אחר". השיב לו רבי אברהם מרדכי: "הרמב"ם כותב בסוף הלכות איסורי מזבח "הרוצה לזכות עצמו יכוף יצרו הרע וירחיב ידו ויביא קורבנו מן היפה המשובח ביותר שבאותו המין שיביא ממנו, הרי נאמר בתורה "והבל הביא גם הוא מבכורות צאנו ומחלביהן וישע ה' אל הבל ואל מנחתו", והוא הדין בכל דבר שהוא לשם האל הטוב שיהיה מן הנאה והטוב, אם בנה בית תפלה יהיה נאה מבית ישיבתו האכיל רעב יאכיל מן הטוב והמתוק שבשולחנו... וכן הוא אומר כל חלב לה". ומכיון שהחפץ החשוב והיקר ביותר שהיה לי בביתי היו אותם תפילין קדושות, נתתי אותן לעני לקיים בכך את מצוות ה'"

נקודה בפרשה

נקודה למחשבה מאת מו"ד הגאון החיד"א שליט"א

מצוות שמיטה

התורה הקדושה קראה לחג מתן תורתנו הקדושה, חג "השבועות", הואיל והוא תלוי בגמר ספירת שבעת השבועות, דהיינו ימי ספירת העומר. ובו קיבלנו את התורה. והגם שלעולם חג שבועות יחול בתאריך ו' בסיון, מכל מקום התורה הקדושה לא הזכירה את התאריך של חג השבועות כי רצון השם יתברך להדגיש שחג השבועות תלוי בספירת העומר, שהם שבעה שבועות, הלא הם ארבעים ותשעה ימים, וכאמור, יום החמישים הוא יום חג השבועות. והטעם שהתורה הקדושה תלתה את חג השבועות בספירת חמישים יום, מכיוון שביציאת מצרים אמר משה רבינו לעם ישראל בשם השם יתברך, שבעוד חמישים יום יקבלו את התורה הקדושה, שנאמר "כהוציאך את העם ממצרים, תעבדון את הא-לוהים על ההר הזה", וצריך היה הפסוק לומר "תעבדו" ומפני מה אמר "תעבדון"? תעבדו ו' דהיינו תעבדו לסוף חמישים יום. ומגודל הציפייה שהייתה לעם ישראל לקבל את התורה, היו סופרים יום אחרי יום עד שיגיע היום המיוחל שבו קיבלנו את התורה הקדושה, ולכן ציוותה התורה הקדושה להיות סופרים את הימים הללו כדי שיהיו אלו ימי הכנה לקבלת התורה הקדושה.

מעלת חג השבועות גדולה מאד אפילו יותר ממעלת חג הפסח וחג הסוכות, והגם שפסח וסוכות הם שבעה ימים, ואילו חג שבועות יום אחד, מכל מקום כל החגים והזמנים וכל הימים תלויים בשבועות, מכיוון שבחג שבועות קיבלנו את התורה הקדושה וכל קיום העולם הוא בכח התורה. ואם לא הייתה התורה בעולם, לא היה העולם קיים אפילו שניה אחת, שנאמר "אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמת".

וצריך להשתדל מאד בתפילת שחרים ומוסף של החג, להתפלל בהתלהבות וזריזות ובשמחה, כדי שלא תחטפנו שינה באמצע ויבוא לידי טעות, וידוע כי גמר הפרי של תיקון ספירת העומר ולימוד ליל שבועות יהיה בתפילת מוסף, ולכן צריך להיזהר בה הרבה כי הכל הולך אחר החיתום. וגם החזנים ושליחי הציבור יזדרזו קצת כדי שהציבור יוכל להתפלל כראוי ולא יאריכו עליהם יותר מידי, אך בד בבד יתפללו בשפה ברורה מילה במילה ויראו בכל אופן שלא להטריח על הציבור. וכמו כן לא צריכים להמתין שיגיעו בדיוק לשעה של הנץ החמה כדי לעמוד תפילת עמידה, כי גם כמה דקות קודם שעת הנץ המתפרסמת בלוחות השנה זה נחשב לנץ ממש וכמו שנהגו מימות עולם שלא היה שעונים והתפללו בנחת וכמה דקות לכאן ולכאן זה גם נחשב נץ בהידור.

"והאבן הזאת אשר שמרתי מצבחה והיה בית אלוהים"

לרגל שיפוץ בית המדרש הזמנות נדירה
 לרכוש אבן מקורית מבית מדרשו
 של הרב יורם אברג'ל זיע"א
 האבנים הללו עדות לשנים של תורה, תפילה ומסירות נפש

חייגו עכשיו והכניסו את אבן הברכה לביתכם:

08-6381000

ואשרי מי שתהיה אבן זו קבועה בקיר ביתו!

פרטי התקשרות קול רינה

08-6381000

חפשו אותנו בפייסבוק:
 הרב יורם אברג'ל זצוק"ל
www.facebook.com/haravyoram

www.abargel.co.il
 אתר קול רינה נתיבות

054-9151553

[did.li/HARAV-HABERGEL](https://www.youtube.com/channel/UCdidliHARAV-HABERGEL)
 יוטיוב הרב יורם אברג'ל

פניני השבוע

ליל שבועות דומה להזמנת סחורה
 סיטונאית, כשאדם קורא בלילה זה
 את כל התיקון לליל שבועות נפתחים
 בפניו כל שערי התורה מכל הפרד"
 לכל השנה ונשמתו נטהרת.

העלון מוקדש:

להצלחת משפחת צפוני הי"ו
 לרפואת אהרון בן אסתר הי"ו
 לע"נ שלום מעתוק בן שמחה ז"ל
 לע"נ קטורה בת רבקה ז"ל
 לע"נ אסתר בת זה'אר ז"ל

הרב יורם הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה
 לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיים חתם לי הוראת קבע,
 בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום
 להשראת שכינה, תפקידי להגן עליו".

ד"ר יורם אברג'ל